

Steve Jackson

PEKELNÝ DŮM

Mytago 2023

FIGHTING FANTASY

Průvodní
listina

UMĚNÍ BOJE

(počáteční
hodnota
Umění boje -3)

KONDICE

ŠTĚSTÍ

OBSAH BATOHU

STRACH

Maximální strach:
Aktuální strach
(začíná na nule):

POZNÁMKY

Jméno dobrodruha

NEPŘÍTEL:
UMĚNÍ BOJE =
KONDICE =

RÁMEČKY PRO STŘETNUTÍ S NESTVŮROU

NEPŘÍTEL:
UMĚNÍ BOJE =
KONDICE =

NEPŘÍTEL:
UMĚNÍ BOJE =
KONDICE =

NEPŘÍTEL:
UMĚNÍ BOJE =
KONDICE =

NEPŘÍTEL:
UMĚNÍ BOJE =
KONDICE =

NEPŘÍTEL:
UMĚNÍ BOJE =
KONDICE =

NEPŘÍTEL:
UMĚNÍ BOJE =
KONDICE =

NEPŘÍTEL:
UMĚNÍ BOJE =
KONDICE =

NEPŘÍTEL:
UMĚNÍ BOJE =
KONDICE =

JAK ZAČÍT DOBRODRUŽSTVÍ?

Kniha, kterou držíš v rukách, je bránou do jiného světa – světa temné magie, děsivých příšer, rozlehlých hradů, zrádných podzemních labyrintů a nevýslovného nebezpečí, kde hrstka šlechetných stojí proti nesčetným úkladům sil zla. Vítejte ve světě **Fighting Fantasy**!

Chystáš se vypravit na napínavé fantastické dobrodružství, ve kterém jsi hrdinou ty! Ty rozhoduješ, kterou cestou se vydáš, jakému nebezpečí se vystavíš a se kterými tvory budeš bojovat.

Ale buď opatrný, protože následky právě těchto rozhodnutí určí, zda přežiješ, nebo ne.

Dávej pozor, neboť úspěch není v žádném případě zaručen a může se snadno stát, že při prvním pokusu o splnění svého úkolu zahyneš. Avšak neměj obavy. S nabytou zkušeností, dovednostmi a štěstím by tě měl každý nový pokus posunout o kousek dál ke konečnému cíli.

Příprav se, protože až otočíš stránku, vstoupíš do vzrušujícího a nebezpečného dobrodružství **Fighting Fantasy**, kde jsou všechny volby jen na tobě. Čeká na tebe dobrodružství, kde **hrdinou jsi ty!**

Pokud hraješ gamebook z edice **Fighting Fantasy** poprvé...

Nejprve by sis měl přečíst pravidla hry, která nalezeš na stránkách 8–13.

Pokud už herní systém Fighting Fantasy znáš...

...tak je ti známo, že abys měl šanci v dobrodružství uspět, musíš si nejprve určit počáteční hodnoty vlastností svého hrdiny. Toho si vytvoříš za pomoci pravidel na straně 8. Poznač si tyto hodnoty do průvodní listiny na straně 4.

POZADÍ PŘÍBĚHU

Kapky deště se nemilosrdně rozstříkují o čelní sklo. Přestože se nahýbáš přes volant, abys viděl silnici před sebou, nejsi schopen vidět víc než vodnaté šero. Stěrače auta sice vytrvale pracují, ale jejich boj je marný, protože začíná pršet stále silněji. Uvolníš pedál plynu. Světlomety stěží osvětlují silnici.

Ksaku! Proklínáš bělovlasého staříka, který tě odkázal na tuto hrbolatou silnici. Pravděpodobně měl na mysli, že se máš vydat tou *druhou* odbočkou vlevo, nebo dokonce zabočit *doprava*. Ten starý hlupák. Možná to byl jeho pokus o vtip. Koneckonců, nevšiml sis snad škodolibého záblesku v jeho očích? Něčeho neurčitým způsobem zlověstného?

Ale co je to za nesmysl? Nesprávně jsi odbočil a zastihl tě v noci liják. Déšť určitě brzy ustane – nemůže přece trvat věčně – a pak budeš moci... **DÁVEJ POZOR!**

Zoufale stáčíš volant doleva, aby ses vyhnul postavě, která se jakoby odnikud objeví ve světle předních reflektorů. Auto skáče a otřásá se, když přejíždíš přes kamení na silnici a sjeďeš do příkopu.

Třídíš si myšlenky. Nejsi zraněný, ale jsi otřesený. A pak si vzpomeneš, co se stalo.

To tělo! Musel jsi narazit do postavy, která se před tebou vynořila. Neměl jsi žádnou možnost, jak se jí vyhnout. Vyskočíš z auta a modlíš se, aby byl dotyčný ještě naživu.

Když se vyškrábeš zpět na silnici, máš deštěm smáčené šaty skrz naskrz. V té tmě je obtížné cokoliv rozeznat. *Jenže po těle není na silnici ani památky!*

Zvažuješ situaci. Jsi si jistý, že tam *někdo* byl a že se nejednalo jen o hru světla? Ano, jsi. Vybavuješ si, jak v hrůze zvedal ruce, než do něj auto narazilo, a vzpomínáš na jeho úzkostný

výraz ve tváři! Jeho *tvář!* Bylo na ní něco povědomého. Poznal jsi, že šlo o muže. Starce s bílými vlasy...

Rozbuší se ti srdce. Ne, to je *nemožné!* Klepeš se strachy a uháníš zpátky k autu. Skočíš dovnitř, násilím vstrčíš klíč do zapalování a prudce jím otočíš! Startér škytne, prskne a zhasne. Znovu otočíš klíčem v zapalování, ale tentokrát se motor jen slabě zachvěje. Pevně chytíš volant oběma rukama a intenzivně s ním zatřeš, jako bys chtěl auto ještě probrat k životu. Ale baterie je vybitá. Dnes v noci už auto z příkopu nedostaneš. Tvá situace je bezvýchodná. Ale teď je na prvním místě žalostný stav tvého auta. Kam se můžeš obrátit o pomoc? Minul jsi autoservis v Minglefordu, jenže to bylo nějakých dvacet mil odsud.

Namísto odpovědi se v dálce objeví světlo. Někdo rozsvítil v ložnici. Jaké štěstí! Poslední dům jsi míjel snad patnáct mil odsud a havaroval jsi právě poblíž něčího obydlí.

Zapneš si kabát a otevřeš dveře auta. Venku vidíš budovu zřetelněji. Přímo před tebou nalevo se cesta stáčí k velikému domu. Je to dobrých pět minut pěšky, a než tam dojdeš, budeš celý promáčený. Ale jak jinak můžeš zavolat do autoservisu? Nemůžeš si dovolit zmeškat zítřejší schůzku. Ne, musíš jít. A navíc, až se ti povede zavolat si do autoservisu, je dost pravděpodobné, že ti dovolí uvnitř počkat, než ti uschnou šaty.

Zabouchneš dveře, stáhneš si límec a vydáš se k domu. Světlo blesku ti jasně osvětluje cestu, ale jsi tak zaujatý deštěm, že varování shůry nevěnuješ pozornost. Dům je starý. Velice starý a v šíleném stavu. V okně poblikává světlo. S největší pravděpodobností se jedná o petrolejovou lampu, ale určitě není elektrická. A ty si nevšimneš něčeho, co by tě jinak přimělo vrátit se zpět - k domu nevedou žádné telefonní dráty. Když vystoupáš po schodech k hlavnímu vchodu do domu, jen málo si uvědomuješ, jaký osud ti bych nachystán. Dnešní noc bude jednou z těch, na které se nezapomíná...

A nyní otoč stránku...

1

Vystoupáš po vrzajících schodech až ke vchodovým dveřím a zastavíš se, abys popadl dech. Přestože jsi celou cestu z auta běžel, jsi celý promáčený. Obzvláště nohy máš promočené skrz naskrz. Soudě podle počtu kaluží, do kterých jsi ve tmě po cestě šlápl, by bylo do opravy cesty k domu zapotřebí vložit nemalý finanční obnos. Ale krytý vchod tě chrání před bouřkou, a tak si oklepeš šaty od deště, než se otočíš ke dveřím.

Stále hustě prší, ale jinak ve vzduchu visí zlověstné ticho. V přízemí nesvítí žádná světla. Poodstoupíš od přístřešku, aby sis lépe prohlédl okno v horním patře, které upoutalo tvou pozornost už předtím. Nic. Žádná světla. Zdá se, že celé místo je opuštěné. Jenže potom si vzpomeneš, kolik je hodin – pět minut před půlnocí. Pravděpodobně šli všichni v domě spát. V dálce zahouká sova a tobě přeběhne mráz po zádech. Situace, v níž ses ocitl, ti nahání trochu hrůzu. Jsi uprostřed neznámých končin před jakýmsi podivným, zchátralým starým domem, kde se o půlnoci chystáš probudit někoho, kdo uvnitř bydlí. Jistě tím nebudou nijak nadšeni. Ale jestli chceš dorazit na svou zítřejší schůzku, pak nemáš příliš na vybranou. Musíš se dostat k telefonu, aby sis mohl zavolat pomoc. Přistoupíš ke vchodovým dveřím.

Tvoji pozornost upoutá slabá záře vycházející z levé strany domu. Rozsvítilo se tam světlo! Vydechneš úlevou, že alespoň někdo je v tomhle domě vzhůru. Zvažuješ své možnosti: Vprostřed dveří je zdobné klepadlo a dole napravo visí provázek od zvonku. Zaklepeš na dveře klepadlem (otoč na 357), zatáhneš za provázek (otoč na 275), nebo se opatrně proplížíš kolem domu, abys prozkoumal světlo (otoč na 289)?